

REGULAMIN ALUMNÓW WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO DIECEZJI ŚWIDNICKIEJ

ZASADY ŻYCIA WSPÓLNOTY SEMINARIJNEJ

I. ZADANIA SEMINARIUM DUCHOWNEGO.

1. Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Świdnickiej, powołane na mocy dekretu Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Ignacego Deca, Biskupa Świdnickiego, 8 maja 2004 roku, jest instytucją naukowo-wychowawczą, której zadaniem jest przygotowanie do kapłaństwa i duszpasterstwa alumnów pragnących poświęcić się służbie Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie w Diecezji Świdnickiej. Patronem Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Świdnickiej został ogłoszony św. Wojciech, biskup i męczennik.

Zadania Seminarium Duchownego określił bliżej Kościół zwłaszcza w dokumentach Soboru Trydenckiego, Watykańskiego II oraz w nauczaniu papieży.

Sobór Trydencki poleca biskupom zakładanie seminariów, aby w nich „przyszli duchowni zaprawiali się w bogobożności, pobożności i karności kościelnej oraz w dobrych obyczajach”. (Dekret *Cum adolescentium aetas*)

Dekret o Formacji Kapłańskiej Soboru Watykańskiego II *Optatam totius* stwierdza: „Do formacji kapłanów konieczne są wyższe seminaria. Kształcenie w nich alumnów powinno w całości zmierzać do tego, by stawali się oni prawdziwymi duszpasterzami na wzór Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Nauczyciela, Kapłana i Pasterza. Niech więc przygotowują się do posługi, jaka wiąże się ze słowem, aby objawione Boże słowo coraz lepiej rozumieli, rozważając je, posiadli i wyrażali mową i obyczajami; do posługi, jaka wiąże się z kultem i uświęcaniem, aby modląc się i spełniając święte czynności liturgiczne, dokonywali dzieła zbawienia przez Ofiarę eucharystyczną i sakramenty; do służby, jaką wyznacza Pasterz, aby potrafili ukazać ludziom Chrystusa, *który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz, żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu* (Mk 10,45)” (DFK 4).

Także posynodalna adhortacja Ojca św. Jana Pawła II o formacji kapłańskiej *Pastores dabo vobis* poświęca wiele miejsca problemowi formacji kapłańskiej w seminariach duchownych. Stwierdza m.in., że „seminarium to określony czas i miejsce, ale to przede wszystkim *wspólnota wychowawcza w drodze* (...), zaś długotrwałe przebywanie z Jezusem stanowi niezbędne przygotowanie do apostolskiej posługi. (...) Wyższe seminarium winno się stawać *wspólnotą, która jest tak zespolona głęboką przyjaźnią i miłością, że można ją uznać za prawdziwą, szczęśliwą rodzinę*” (PDV 60).

2. W szczególności do zadań wychowania seminaryjnego alumnów należy:

- a) ostateczne wyjaśnienie sprawy powołania;
- b) formacja ludzka: ukształtowanie dojrzałej osobowości, postawy dialogu i szacunku wobec drugiego człowieka oraz rozumienia znaków czasu, tak w wymiarze indywidualnym jak i społecznym (PDV 43-44);
- c) formacja duchowa: osiągnięcie dojrzałości w wierze, pogłębienie relacji z Jezusem Chrystusem, umiejętność prowadzenia życia modlitwy i praktykowania cnót chrześcijańskich (PDV 45-50);
- d) formacja intelektualna i pastoralna: zdobycie odpowiedniej wiedzy filozoficzno-teologicznej i praktyczne przygotowanie do pracy duszpasterskiej (PDV 51-59);
- e) wychowanie w duchu karności i zaangażowania apostolskiego.

3. Formacja do kapłaństwa dokonuje się pod kierownictwem księży moderatorów i grona profesorów, wyznaczonych przez Biskupa Diecezjalnego.

4. Do Seminarium Duchownego mogą być więc przyjęci tylko ci, którzy pragną szczerze poświęcić się posłudze kapłańskiej i dają wyraźne znaki swego powołania przez umiłowanie modlitwy, liturgii, postawę apostołską i nienaganne życie religijno-moralne oraz wystarczające zdolności umysłowe, zweryfikowane ukończeniem pełnego wykształcenia średniego (świadectwo maturalne), a także posiadają dyspozycje osobowe do życia we wspólnocie duszpasterskiej. Kandydaci do Seminarium powinni wykazać się dobrym zdrowiem tak fizycznym, jak i psychicznym, potwierdzonym odpowiednim zaświadczeniem lekarskim. Powinni oni być wolni od wszelkiego rodzaju uzależnień: alkohol, nikotyna, narkotyki, itp. Kandydaci do Seminarium zobowiązani są także do zdania egzaminu wstępnego.

5. Seminarium, podobnie jak każda dobrze zorganizowana społeczność, potrzebuje ustalenia przepisów szczegółowych, które mają zapewnić porządek w życiu wspólnoty seminaryjnej i ułatwić kształtowanie osobowości kapłańskiej. Według adhortacji o formacji kapłańskiej „treść i formy pracy wychowawczej seminarium winny być dokładnie *zaprogramowane*: seminarium musi mieć program życia, charakteryzujący się zarówno organiczną jednością, jak i zgodnością z jedynym celem jego istnienia - przygotowaniem przyszłych kapłanów” (PDV 61).

Posłuszeństwo tym przepisom jest znakiem miłości do Chrystusa i Kościoła, jak też wyrazem odpowiedzialnej troski każdego z alumnów o właściwą atmosferę, jaka winna panować w Seminarium a także sprawdzianem osobistego zdyscyplinowania i dojrzałej ascezy, tak koniecznych dla życia kapłańskiego.

II. FORMACJA LUDZKA

6. Formacja ludzka stanowi naturalny fundament formacji kapłańskiej. Bez dojrzałego człowieczeństwa bowiem nie może być mowy o dojrzałym chrześcijaństwie ani dojrzałym kapłaństwie. Celem formacji ludzkiej zatem jest osiągnięcie dojrzałości w sferze zmysłowo-uczuciowej, relacji międzyosobowych, znajomości siebie, dokonywania wyborów, poczucia odpowiedzialności, rzetelności, prawości, itd. Właśnie po to, żeby posługa duszpasterska „była po ludzku jak najbardziej wiarygodna i łatwa do przyjęcia, kapłan winien kształtować swoją ludzką osobowość w taki sposób, by stawać się dla innych pomostem, a nie przeszkodą w ich spotkaniu z Jezusem Chrystusem Odkupicielem człowieka” (PDV 43).

7. Rozwojowi dojrzałego człowieczeństwa sprzyja przede wszystkim aktywne uczestnictwo w podstawowych formach życia seminaryjnego, wyznaczonych przez regulamin WSD Diecezji Świdnickiej, tak na forum własnego rocznika, jak też całej wspólnoty seminaryjnej.

8. Alumni w ramach formacji ludzkiej powinni zwrócić szczególną uwagę na kształtowanie własnej emocjonalności, wrażliwości na potrzeby współbraci, umiejętności słuchania i kontaktu z drugim człowiekiem, wszechstronnej współpracy, krytycznego stosunku do własnej osoby, dojrzałego przyjmowania uwag innych osób a zwłaszcza wychowawców seminaryjnych. Powinni także rozwijać swoje zdolności osobiste, poznawać kulturę narodową i odznaczać się chrześcijańską kulturą bycia.

9. Jednym z czynników ludzkiego rozwoju jest praca, tak fizyczna jak i intelektualna. Dlatego też stanowi ona integralny element formacji do kapłaństwa. Wykonywana sumiennie i z poświęceniem jest obowiązkiem każdego alumna. Ofiarne zaangażowanie w różnego rodzaju prace jest także jednym z niezawodnych kryteriów autentyczności powołania.

10. Bardzo ważną rolę w kształtowaniu osobowej dojrzałości alumna pełni pobyt poza Seminarium w czasie ferii i wakacji, podczas których zobowiązany jest on do wypełniania praktyk duchowych przewidzianych regulaminem WSD oraz do dnia skupienia. Jest to czas sprawdzania autentyczności wypracowanych cech charakteru oraz stopnia odpowiedzialności za własne powołanie.

11. Integralną częścią formacji ludzkiej jest również praca nad właściwym, tzn. ukształtowanym w duchu zasad wiary i moralności chrześcijańskiej, przeżywaniem własnej płciowości. Umiejętność ta stanowi naturalną podstawę do przyjęcia i rozwijania daru celibatu kapłańskiego.

III. FORMACJA DUCHOWA

12. W kształtowaniu kapłanów najważniejsza jest formacja duchowa, której istota polega na umiejętności życia „w zażyłej i nieustannej łączności z Ojcem przez Syna Jego Jezusa Chrystusa w Duchu świętym” oraz serdecznym i przyjacielskim przyłgnięciem do Chrystusa-Kapłana (por. DFK 8, PDV 45). Formacja duchowa polega zatem na wychowaniu do pełni życia chrześcijańskiego, wyrażającego się w rozwoju żywej wiary, niezłomnej nadziei i ofiarnej miłości. Alumni pogłębiają życie duchowe przez zdrową pobożność, opartą na Piśmie św. i liturgii oraz na gruntownej wiedzy teologicznej, a także przez dobre postępowanie moralne, praktykę cnót i zaangażowanie apostołskie.

13. Za formację duchową alumnów odpowiedzialny jest Ksiądz Rektor i wszyscy Księża Przełożeni. Bezpośrednio sprawami życia wewnętrznego alumnów i całością praktyk religijnych w Seminarium kierują Ojcowie Duchowni. Każdy z alumnów winien prowadzić z właściwym mu ojcem duchownym regularne rozmowy o sprawach swego życia duchowego (przynajmniej dwa razy w semestrze).

14. Ośrodkiem i źródłem życia duchowego każdego alumna, jak i całej wspólnoty seminaryjnej, jest codzienne pełne uczestnictwo w Eucharystii (KPK kan. 246 p. 1). Wszyscy alumni zobowiązani są do uczestnictwa w codziennej Mszy św. odprawianej dla wspólnoty seminaryjnej, niezależnie od tego, czy będą jeszcze z jakiegokolwiek racji brać udział w innej liturgii Eucharystycznej tego samego dnia. Wspólna Msza św. w kaplicy najpełniej wyraża i urzeczywistnia autentyczną wspólnotę seminaryjną.

15. Bardzo ważnym elementem życia duchowego w procesie nieustannego nawracania się i kształtowania sumienia jest Sakrament Pokuty, z którego alumn powinien korzystać często i regularnie (KPK 246 p. 4) środkiem wyrobienia wewnętrznego i formacji moralnej jest Sakrament Pokuty, z którego alumn korzysta często i regularnie (KPK 246 p. 4). Do posługi w Sakramencie Pojednania dla alumnów są wyznaczeni Ojcowie Duchowni oraz inni spowiednicy mianowani przez Biskupa Diecezjalnego. Alumni mają pełną swobodę wyboru spowiednika. Dla dobra życia duchowego każdy alumn powinien obrać sobie spowiednika

stałego i poddać się jego kierownictwu w sprawach swego sumienia. Głębszemu przeżywaniu Sakramentu Pokuty służy codzienny rachunek sumienia szczegółowy i ogólny oraz cotygodniowe nabożeństwo pokutne.

16. W imię odpowiedzialności za rozwój swego powołania oraz nieustannej troski o pogłębianie życia modlitwy, alumn jest zobowiązany do wypełniania następujących ćwiczeń duchowych i praktyk religijnych:

A. Codzienne wspólne praktyki duchowe:

- a) modlitwy poranne,
- b) uczestnictwo we Mszy św.,
- c) rozmyślanie,
- d) modlitwy południowe ze szczegółowym rachunkiem sumienia,
- e) nawiedzenie Najświętszego Sakramentu po obiedzie i kolacji,
- f) modlitwy wieczorne z ogólnym rachunkiem sumienia i apelem jasnogórskim.

B. Codzienne prywatne praktyki duchowe:

- a) lektura Pisma św. i czytanie duchowne przez pół godziny,
- b) jedna część Różańca św. i litania do Najświętszej Maryi Panny,
- c) nawiedzenie Najświętszego Sakramentu w ciągu dnia

C. Tygodniowe wspólne praktyki duchowe:

- a) nieszpory niedzielne i świąteczne,
- b) wspólna modlitwa Liturgii Godzin w ustalone dni,
- c) czwartkowa adoracja Najświętszego Sakramentu,
- d) środowe nabożeństwo pokutne przed sprawowaniem Sakramentu Pojednania i adoracja Najświętszego Sakramentu,
- e) konferencja ascetyczna Ojca Duchownego,
- f) czwartkowa jutrznia lub nabożeństwo,
- g) piątkowe i sobotnie nabożeństwo eucharystyczne.

D. Okresowe wspólne praktyki duchowe:

- a) nabożeństwa wielkopostne (Gorzkie Żale i Droga Krzyżowa),
- b) nabożeństwa majowe, czerwcowe i październikowe,
- c) nowenny przed ważniejszymi uroczystościami,
- d) okolicznościowe nabożeństwa w katedrze,
- e) miesięczne dni skupienia,
- f) rekolekcje na początku roku akademickiego, w Wielkim Poście, dla właściwych roczników przed przyjęciem posług i święceń,
- g) pielgrzymki do sanktuariów:
  - II rok pod koniec sierpnia
  - III rok po obłóczynach
  - neoprezbiterzy po święceniach
  - cała wspólnota w dniu Ogólnopolskiej Pielgrzymki Kleryków
  - cała wspólnota do wybranego sanktuarium

D. Okresowe prywatne praktyki duchowe:

- a) Droga Krzyżowa,

- b) nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego,
- c) osobiste dni skupienia,
- d) dobrowolne wyrzeczenia i umartwienia.

17. Duże znaczenie w pracy nad rozwojem życia duchowego ma czas ścisłego milczenia, zwany w Seminarium *silentium sacrum*. Ma ono charakter religijny i obowiązuje bezwzględnie wszystkich alumnów w czasie od zakończenia modlitw wieczornych do zakończenia porannego rozmyślania, podczas wspólnego przejścia z kaplicy do refektarza po modlitwach południowych, w czasie czytania duchownego aż do zakończenia modlitwy przed kolacją w refektarzu oraz podczas wspólnego przejścia z refektarza do kaplicy na nawiedzenie Najświętszego Sakramentu po kolacji. Obowiązuje ono zawsze w kaplicy i w kościele, przez cały dzień skupienia i w czasie rekolekcji. Podczas *silentium sacrum* zabrania się organizowania wszelkiego rodzaju spotkań, słuchania muzyki lub oglądania telewizji. Należy także wystrzegać się wszelkich rozmów, chyba że wymaga tego rozumna potrzeba lub dobro wspólne społeczności seminaryjnej.

18. Rozwój jakichkolwiek specyficznych form pobożności i tworzenie specjalnych grup modlitewnych musi być ściśle podporządkowany zasadniczej linii pobożności kleryckiej i pozostawać pod kierownictwem przełożonych.

IV. FORMACJA INTELEKTUALNA

19. „Obecna sytuacja, ukształtowana w wielkiej mierze przez obojętność religijną i powszechną niewiarę w realną zdolność rozumu do poznania obiektywnej i uniwersalnej prawdy, a także przez nieznaną dotąd problemy i pytania, związane z odkryciami naukowymi i technicznymi, zdecydowanie domaga się wysokiego poziomu formacji intelektualnej” (PDV 51). Dlatego też ważnym przymiotem osobowości kapłańskiej jest należyty poziom wykształcenia zarówno ogólnego jak i filozoficzno-teologicznego. Przez studium filozofii, teologii i innych nauk, alumni poznają Boży plan zbawienia ludzi, zdobywają teoretyczne i praktyczne podstawy dla swojego życia wewnętrznego oraz przyszłej działalności duszpasterskiej (por. KPK 248-254, PDV 53).

20. Alumni WSD Diecezji świdnickiej odbywają studia filozoficzno-teologiczne na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu, według *ratio studiorum* przygotowanego przez Episkopat Polski i zatwierdzonego przez Stolicę Apostolską. Jako studenci tejże uczelni stosują się do zasad i norm określonych jej statutem.

21. Studia seminaryjne trwają sześć lat (12 semestrów). W trakcie studiów alumn zobowiązany jest do zdania wszystkich egzaminów i uzyskania wszystkich zaliczeń przewidzianych normami egzaminacyjnymi. Szczegółowe zasady zaliczania semestrów określa regulamin studiów PWT we Wrocławiu.

22. Wszyscy alumni zobowiązani są do zaangażowanego uczestnictwa we wszystkich wykładach, ćwiczeniach, proseminariach, seminariach i lektoratach dla nich przewidzianych. Z zajęć tych - dla ważnej przyczyny - mogą zwolnić jedynie Księża Przełożeni. O uzyskaniu takiego zwolnienia należy powiadomić wykładowcę, na którego zajęciach alumn będzie nieobecny. Przed ukończeniem seminarium alumn powinien opanować przynajmniej jeden z nowożytnych języków obcych.

23. Do końca piątego roku studiów alumn zobowiązany jest przedłożyć i obronić pracę magisterską, pozytywnie ocenioną przez dwóch samodzielnych pracowników naukowych. Uzyskanie stopnia magistra teologii jest podstawą do złożenia prośby o udzielenie święceń kapłańskich.

24. Alumni są zobowiązani od pogłębienia wiedzy filozoficzno-teologicznej poprzez studium prywatne. Czas przeznaczony na studium prywatne, określony Rozkładem Dnia, powinien być wykorzystany sumiennie i celowo.

25. W czasie studium alumni przebywają we własnych pokojach lub bibliotece. Korzystanie z biblioteki i czytelni określone jest odrębnym regulaminem.

26. Ze względów społecznych i naukowych alumnów obowiązuje tzw. *silentium studiorum*, którego należy przestrzegać w godzinach wykładów oraz całego studium prywatnego. Podczas *silentium studiorum* zabrania się organizowania spotkań koleżeńskich, słuchania muzyki, oglądania telewizji oraz głośnych rozmów, które przeszkadzałyby współbraciom w nauce.

27. Zachęca się alumnów do zaangażowania się w działalność funkcjonujących w Seminarium kół zainteresowań, szczególnie Koła Teologicznego Alumnów oraz publikowania na łamach kleryckiego czasopisma.

28. Każdy alumn winien pielęgnować swoje zainteresowania naukowe i w miarę posiadanych funduszy dążyć do kompletowania prywatnego księgozbioru.

V. FORMACJA DUSZPASTERSKA

29. Zgodnie ze wskazaniem Stolicy Apostolskiej formacja alumnów w Seminarium Duchownym powinna być prowadzona w duchu duszpasterskim (por. DFK 4,19; KPK 255; PDV 57). Przygotowaniu do przyszłej posługi duszpasterskiej służą zwłaszcza przedmioty połączone z ćwiczeniami praktycznymi: teologia pastoralna, homiletyka, katechetyka, liturgika, śpiew i inne.

30. Alumni roku I, II, i III zasadniczo nie włączają się w zewnętrzne działania duszpasterskie, natomiast przez wytrwałą pracę na sobie, intensywne studium oraz uczestnictwo w różnych formach życia seminaryjnego, przygotowują się do przyszłej posługi pastoralnej.

31. Obok wykładów i ćwiczeń ważnym elementem formacji pastoralnej są praktyki duszpasterskie. Odbывают je alumni roku V i VI w wyznaczonych przez władze WSD parafiach Diecezji Świdnickiej według następującego porządku.

- Akolici: we wrześniu przez 4 tygodnie.

- Diakoni: we wrześniu i styczniu po 4 tygodnie;

w Adwencie, Wielkim Poście oraz Okresie Wielkanocnym - 3 dni w Seminarium (poniedziałek, wtorek, środa) i 4 dni w parafii (czwartek, piątek, sobota, niedziela).

32. Z odbytej praktyki duszpasterskiej alumni winni otrzymać opinię Ks. Proboszcza, którą włącza się do ich akt osobistych oraz przedłożyć pisemne sprawozdanie z jej przebiegu wyznaczonemu przez Księdza Rektora przełożonemu lub wykładowcy.

33. W trakcie roku akademickiego alumni w oznaczonym czasie i według ustalonego przez Ks. Rektora porządku, prowadzą działalność charytatywną w wybranych domach opieki społecznej, domach dziecka, świetlicach i więzieniach; roznoszą Komunię św. w wyznaczonych szpitalach; biorą udział w akcji powołaniowej oraz wspomagają działalność ekumeniczną i misyjną.

34. W czasie wakacji alumni roku IV i V zobowiązani są do uczestnictwa w rekolekcjach oazowych lub innych stowarzyszeń i ruchów religijnych, albo też w Pieszej Pielgrzymce Świdnickiej na Jasną Górę. Wszyscy diakoni natomiast przez dwa tygodnie biorą udział w koloniach letnich organizowanych przez *Caritas Diecezji świdnickiej* dla dzieci z ubogich rodzin.

VI. FORMACJA DYSCYPLINARNA

35. Pobyt w Seminarium jest dla alumna nieodzowną szkołą karności kościelnej i okazją do kształtowania charakteru. „Karność życia seminaryjnego - poucza Sobór Watykański II - należy uważać nie tylko za skuteczną podporę wspólnego życia i miłości, lecz za niezbędną część całego wychowania dla zdobycia panowania nad sobą, gruntownej dojrzałości osobistej i dla wyrobienia innych dyspozycji duchowych, które wielce pomagają do skoordynowanej i owocnej działalności Kościoła” (DFK 11).

36. W karności i posłuszeństwie kapłańskim zaprawiają się alumni przez wieme stosowanie się do wskazań Regulaminu WSD Diecezji świdnickiej oraz sumienne wypełnianie poleceń Przełożonych. Porządek i karność podejmowane w duchu wiary winny się przejawiać też w osobistej postawie kleryka oraz w stosunku wobec innych. Sposobem życia i całym swym zachowaniem w Seminarium i poza nim alumn powinien być zbudowaniem dla bliźnich, wzorem pobożności i zaangażowania w sprawy Kościoła lokalnego.

VII. OBLÓCZNY, POSŁUGI I ŚWIĘCENIA

37. Strój duchowny, wszystkie posługi i święcenia alumni otrzymują po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę Pedagogiczną i dopuszczeniu przez Biskupa Diecezjalnego w następujących terminach:

- a) oblóczyny - alumni III roku w uroczystość Niepokalanego Poczęcia N.M.P.,
- b) posługa lektoratu - alumni III roku po rekolekcjach wielkopostnych,
- c) posługa akolitu - alumni po ukończeniu IV roku studiów,
- d) kandydatura do diakonatu i kapłaństwa - alumni V roku po rekolekcjach w październiku,
- e) święcenia diakonatu - alumni po ukończeniu V roku studiów

- f) święcenia prezbiteratu - diakoni po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych i uzyskaniu stopnia magistra św. teologii, zasadniczo w przedostatnią lub ostatnią sobotę maja.

38. Alumni winni chętnie i pobożnie, zgodnie z przepisami Kościoła wykonywać czynności liturgiczne wypływające z przyjętych posług i święceń.

VIII. URZĘDY I FUNKCJE ALUMNÓW W SEMINARIUM

39. Wszyscy alumni są między sobą równi. Szanują jednak starszeństwo wynikające z dłuższego pobytu w Seminarium oraz przyjętych posług i święceń. W celu usprawnienia życia wspólnotowego oraz wypracowania cnót społecznych, alumni pełnią urzędy i funkcje związane z życiem seminaryjnym. Powierzone są one przez Księży Przełożonych względnie przez nich zatwierdzone.

40. Na czele alumnów stoi dziekan i jego zastępca, wybierani spośród alumnów roku V na początku roku akademickiego przez wszystkich alumnów na okres jednego roku i zatwierdzeni przez Ks. Rektora. Dziekan alumnów i jego zastępca wybierani są w głosowaniu tajnym i bezpośrednim. Wyborom przewodniczy komisja złożona z seniorów poszczególnych kursów oraz Ks. Rektora lub jego zastępcy.

41. Dziekan z urzędu:

- a. reprezentuje wspólnotę alumnów w oficjalnych wystąpieniach,
- b. jest rzecznikiem jej potrzeb,
- c. wyznacza dyżury tygodniowe,
- d. realizuje polecenia Księży Przełożonych, dotyczące całości wspólnoty seminaryjnej.

42. Wicedziekan alumnów pomaga dziekanowi w pełnieniu obowiązków, a w razie jego nieobecności pełni jego funkcję.

43. Każdy kurs ma swego przedstawiciela i rzecznika w osobie seniora i jego zastępcy, którzy są wybierani na okres jednego semestru przez współbraci z roku i zatwierdzani przez Ks. Rektora.

44. Dziekan, jego zastępca, seniorzy i wiceseniorzy wszystkich lat wraz z Księżmi Przełożonymi tworzą Konsultę. Zwołuje ją Ks. Rektor lub jego zastępca na początku każdego semestru, celem wyznaczenia funkcyjnych oraz omówienia bieżących problemów wspólnoty seminaryjnej. W razie potrzeby Konsulta może być zwołana w dowolnym czasie roku akademickiego.

45. Wyznaczeni przez Konsultę i zatwierdzeni przez Ks. Rektora funkcyjni, przyjęte obowiązki powinni spełniać sumiennie i odpowiedzialnie. Po zakończeniu kadencji lub na koniec roku akademickiego, składają oni Księżom Przełożonym, odpowiedzialnym za poszczególne agendy, pisemne sprawozdanie ze swojej działalności. Zmiana funkcyjnych w czasie trwania ich kadencji możliwa jest tylko za wyraźną zgodą Ks. Rektora lub Ks. Wicerektora.

46. Alumni znajdujący się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej mają prawo ubiegania się o stypendium, polegającym na całkowitym lub częściowym zwolnieniu z opłat związanych z utrzymaniem. Podania o stypendia przez nich złożone rozpatrywane są przez Komisję Stypendialną, w której skład wchodzi dziekan i wicedziekan alumnów, seniorzy poszczególnych kursów oraz Księża Przełożeni. Przewodniczącym Komisji Stypendialnej jest Ks. Rektor.

47. Kierując się dobrem całego Seminarium, wszyscy alumni zobowiązani są wykonywać rzetelnie prace zlecone im przez kolegów pełniących urzędy lub funkcje.

IX. ZASADY I PORZĄDEK ŻYCIA WE WSPÓLNOCIE SEMINARYJNEJ

48. Alumni zobowiązani są do sumiennego przestrzegania przewidzianego Regulaminem WSD DŚ porządku dnia oraz wyznaczonego w Kalendarium WSD DŚ rocznego programu zajęć. Zajęcia ustalone porządkiem dnia należy podejmować punktualnie. Porządek dnia może być zmodyfikowany tylko przez Ks. Rektora lub jego zastępcę.

49. Miejscem spożywania posiłków jest refektarz, w czasie przewidzianym porządkiem dnia. Obecność na posiłkach jest obowiązkowa.

50. Organizowanie spotkań koleżeńskich możliwe jest tylko w czasie rekreacji.

51. Alumni ze względów zdrowotnych i ascetycznych nie palą tytoniu, jak też są wolni od wszelkich innych uzależnień (narkotyki, alkohol, itp.).

52. Alumni pod sankcją usunięcia z Seminarium nie spożywają napojów alkoholowych, nie grają w karty, nie biorą udziału w zabawach tanecznych, nie uczęszczają na dyskoteki i do lokali rozrywkowych oraz nie biorą udziału w imprezach świeckich nie licujących z powołaniem kapłańskim. Zachęca się alumnów do uczestnictwa w Krucjacie Trzeźwości.

53. Alumni mają trzy razy dziennie rekreację: po śniadaniu, po obiedzie i po kolacji w godzinach określonych w Rozkładzie Dnia (patrz punkt XV Regulaminu WSD DŚ).

54. We wszystkie dni tygodnia, za wyjątkiem środy, alumni mogą wychodzić poza teren Seminarium w czasie wyznaczonym Rozkładem Dnia. Diakoni mogą wyjść do miasta codziennie po obiedzie (z wyjątkiem środy) do godz. 16.00.

55. Poza rekreacją poobiednią alumni mogą wyjść z Seminarium jedynie po uzyskaniu zezwolenia od Księdza Przełożonego. Należy wówczas wpisać się do księgi wyjść. W każdą środę, w dniu sprawowania Sakramentu Pokuty alumni nie wychodzą poza seminarium.

56. Alumni wychodzą do miasta i na przechadzkę zasadniczo w towarzystwie kolegów (przynajmniej we dwóch). Nie odwiedzają w tym czasie prywatnych mieszkań.

57. Możliwe jest uczestnictwo alumnów w wartościowych koncertach, przedstawieniach teatralnych, operowych, czy seansach filmowych po uprzednim uzgodnieniu z Ks. Rektorem lub jego zastępcą.

58. Alumni przyjmują gości w rozmównicy tylko podczas rekreacji poobiedniej. W innym czasie mogą to uczynić wyjątkowo za osobnym pozwoleniem Księży Przełożonych. W czasie rekolekcji i dni skupienia nie zezwala się na przyjmowanie gości. Alumni nie mogą wprowadzać gości do swoich mieszkań czy innych pomieszczeń seminaryjnych.

59. Poza czasem rekreacji zabrania się korzystania z odbiorników radiowych i telewizyjnych, magnetofonów, odtwarzaczy CD, aparatów telefonicznych (stacjonarnych i komórkowych) oraz komputerów w celach rozrywkowych.

60. W wypadku choroby alumn obowiązany jest powiadomić opiekuna roku i kuratora chorych. Alumni obłożnie chorzy powinni przebywać w infirmerii, przestrzegając obowiązującego tam regulaminu.

61. Wobec pracowników Seminarium alumn zachowuje się uprzejmie i z należyтым szacunkiem, wystrzegając się jednak wszelkiej poufałości. Alumnom nie przysługuje ze strony pracowników Seminarium prawo do specjalnych usług osobistych. Alumni nie powinni też wchodzić na teren objęty klauzurą Sióstr oraz na teren kuchni i magazynów, z wyjątkiem tych, którzy w danym dniu pełnią tam dyżur.

X. KULTURA OSOBISTA

62. Jest wolą Kościoła, by alumni swoim postępowaniem wzbudzali do siebie szacunek i byli dla wiernych zbudowaniem.

63. Powinnością alumnów jest ściśle przestrzeganie higieny osobistej i dbałość o schludność wyglądu zewnętrznego.

64. Alumn obowiązany jest do noszenia stroju estetycznego i skromnego. Dooblóczyn alumni noszą ubranie koloru ciemnego. Pooblóczynach noszą sutannę lub ciemny garnitur i koszulę z koloratką. Podczas wystąpień publicznych i czynności liturgicznych alumni oblóczeni ubierają się w sutanny, pozostali w garnitury. W czasie prac fizycznych i gier sportowych używają stroju stosownego do wykonywanych czynności.

65. Alumni sami utrzymują we wzorowym porządku czystość swojego pokoju oraz wszystkie pomieszczenia przeznaczone do wspólnego użytku.

66. Alumni winni dbać o wspólne dobro materialne Seminarium. Wszelkie uszkodzenia mebli, okien, urządzeń elektrycznych czy ciepłych winny być zgłaszane Ks. Dyrektorowi. Uszkodzenia zaś spowodowane z winy alumnów powinny być przez nich naprawione lub wynagrodzone.

67. Wyjeżdżając na ferie i wakacje alumni zostawiają własne pokoje i podległe im pomieszczenia uporządkowane a rzeczy osobiste zabezpieczone. Klucze od pokoi i pomieszczeń służbowych zostawiają u Ks. Dyrektora.

XI. KULTURA ŻYCIA WSPÓLNOTOWEGO

68. Przebywając ze sobą w jednym domu, kierowani chrześcijańską miłością bliźniego, alumni uczą się takich cnót społecznych jak: uprzejmość, koleżeństwo, uczynność, umiejętność kolegiального współdziałania (por. DFK 11). Wzajemne kontakty koleżeńskie powinna cechować życzliwość, dyskrecja, poszanowanie czasu bliźnich, braterska pomoc, tak w pracy naukowej, jak i w rozwoju życia wewnętrznego.

69. W duchu służby całej wspólnoty seminaryjnej, każdy kurs pod przewodnictwem seniora i jego zastępcy odpowiada za przygotowanie i sprawny przebieg następujących wydarzeń:

- a. rok I - program z okazji pożegnania księży diakonów;
- b. rok II - Wigilia Bożego Narodzenia
- c. rok III - misterium obłóczynowe i organizacja rekolekcji młodzieży męskiej;
- d. rok IV - program na dzień św. Mikołaja;
- e. rok V – organizacja sympozjów.

70. Wszyscy alumni w poczuciu ewangelicznej odpowiedzialności starają się zachowywać w życiu zbiorowym nieposzlakowaną opinię, piętnując objawy niekarność i lekceważenia obowiązków, unikając przy tym fałszywie pojętego koleżeństwa. W wypadkach nieskuteczności prywatnego upomnienia oraz upomnienia w obecności kolegów danego roku, należy po zasięgnięciu rady kierownika duchowego, przedstawić sprawę przełożonym.

71. Alumni nie mogą należeć do żadnych stronnictw i organizacji o charakterze politycznym.

XII. STOSUNEK ALUMNÓW DO KSIĘŻY PRZEŁOŻONYCH

72. Alumni jako wierni synowie Kościoła, okazują szczególną cześć i posłuszeństwo Ojcu św., Biskupowi Diecezjalnemu, Jego Biskupowi Pomocniczemu i swoim Przełożonym (por. KPK 245,2).

73. Sumienność alumnów w spełnianiu poleceń bezpośrednich przełożonych w Seminarium jest wyrazem ich miłości do Kościoła.

74. We wszystkich potrzebach i trudnościach alumni zwracają się do przełożonych z szacunkiem i zaufaniem, zgłaszając otwarcie swoje spostrzeżenia i inicjatywy.

XIII. PRZEBYWANIE ALUMNÓW POZA SEMINARIUM

75. Alumni przebywają poza Seminarium w następujących okresach:
- a. w czasie wakacji letnich;

- b. w czasie Uroczystości Wszystkich Świętych i Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych;
- c. w czasie ferii Bożego Narodzenia i Wielkanocnych;
- d. w okresie przerwy semestralnej;
- e. w czasie praktyk duszpasterskich.

76. Wyjazd z Seminarium w innym czasie jest dopuszczalny jedynie z bardzo ważnej przyczyny po uzyskaniu zgody Ks. Rektora.

77. Podczas wakacji alumni przebywają zasadniczo w swoich rodzinnych parafiach. Wyjazd z parafii powinien być zawsze uzgodniony z miejscowym Ks. Proboszczem, a wyjazd na dłuższy czas (ponad 2 tygodnie) oraz wyjazdy za granicę z przełożonymi Seminarium.

78. Po przybyciu na ferie lub wakacje, alumn powinien zgłosić się do swojego Ks. Proboszcza, w celu ustalenia programu pobytu w parafii oraz omówienia konkretnych form udziału w jej funkcjonowaniu. Przed zakończeniem ferii Bożego Narodzenia oraz wakacji letnich, alumn prosi Ks. Proboszcza o opinię, którą dostarcza opiekunowi swojego kursu po przybyciu do Seminarium. Opinia zostaje dołączona do akt osobistych alumna.

XIV. O CZUWANIU NAD ZACHOWANIEM REGULAMINU

79. Interpretacja Regulaminu WSD Diecezji Świdnickiej należy do Ks. Rektora.

80. Ks. Rektor i inni Księża Przełożeni - w zakresie swoich kompetencji - mogą zwolnić z przestrzegania określonego przepisu Regulaminu WSD tylko w poszczególnych wypadkach i dla słusznego powodu.

81. Kto przekroczeniem Regulaminu WSD naruszył porządek życia wspólnoty seminaryjnej powinien złożyć wyjaśnienie swojego postępowania Ks. Rektorowi lub innemu Przełożonemu.

82. Regulamin WSD odczytuje się co pewien czas wszystkim alumnom, aby jego przepisy były znane i zachowane dla dobra wspólnoty seminaryjnej.

83. Zgodnie ze wskazaniem Władzy Kościelnej skreśla się z listy alumnów WSD:

- a. tych, którzy dopuścili się występku przeciw wierze lub obyczajom chrześcijańskim;
- b. alumnów, którzy ze względu na cechy naturalne, nie wydają się być zdolnymi do kapłaństwa;
- c. alumnów nieposłusznych, agresywnych, buntowniczych, niedojrzałych osobowo, notorycznie przekraczających Regulamin WSD;
- d. tych, którzy nie czynią wymaganych postępów w nauce i życiu duchowym.

XV. PORZĄDEK DNIA

84. Dzień powszedni:

6.00 - Wstanie

6.30 - Modlitwy poranne

- Msza św.

- Rozmyślanie

7.45 - Śniadanie

8.30-12.45 - Wykłady

13.00 - Anioł Pański

- Obiad

- Rekreacja

15.00 - Studium

16.00 - Podwieczorek

16.30 - Studium

18.00 - Czytanie Duchowne

18.30 - Kolacja

19.00 - Zajęcia własne

20.30 - Modlitwy wieczorne

22.00 - Spoczynek

85. Niedziela i dni świąteczne:

7.00 - Wstanie

7.00 - Uroczysta Jutrznia

8.00 - Śniadanie

- Zajęcia własne

10.00 - Msza św.

11.30 - Czytanie duchowne

12.20 - Anioł Pański

- Obiad

- Rekreacja

16.00 - Podwieczorek

17.00 - Nabożeństwo

18.00 - Kolacja

18.30 - Zajęcia własne

- Modlitwy prywatne

22.00 – Spoczynek

86. W niedziele, w które alumni uczestniczą we Mszy św. w Katedrze, zachodzą następujące zmiany: 11.00 – czytanie duchowne, 11.40 – modlitwy południowe i obiad, 12.30 – Msza św. i rekreacja, 16.30 – podwieczorek.

86. We wtorki i czwartki rekreacja do godz. 15.30; 15.30 - 16.00 podwieczorek; 16.00 - studium.

87. W czwartek porządek dnia jak wyżej z wyjątkiem: 6.30 - wstanie; 7.00 - modlitwy poranne i nabożeństwo; po kolacji adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 19.45 i Msza św.

88. Nabożeństwa eucharystyczne, październikowe, majowe i czerwcowe o godz. 20.15.

89. W piątek o godz. 20.00 konferencja ascetyczna Ojca Duchownego.

90. W niedziele i poniedziałki modlitwy wieczorne prywatne - silentium sacrum od godz. 21.00.

91. W czasie sesji egzaminacyjnej zimowej i letniej obowiązuje powyższy porządek dnia z następującymi wyjątkami:

6.30 - Wstanie

7.00 - Modlitwy poranne

- Msza św.

- Rozmyślanie

8.15 - Śniadanie

9.00 - Studium

10.30 - Przerwa

11.00 - Studium

13.00 - Anioł Pański

- Obiad

- Rekreacja

92. W czasie dni skupienia oraz rekolekcji szczegółowy porządek dnia wyznacza Ojciec Duchowny lub Ks. Rekolekcjonista po konsultacji z Ks. Rektorem.

93. W czasie ferii i wakacji, alumnów przebywających na terenie Seminarium, obowiązuje następujący porządek dnia:

6.30 - Wstanie

7.00 - Modlitwy poranne

- Msza św.

- Rozmyślanie

8.15 - Śniadanie

9.00 - Odprawa

9.15 - 12.00 - Praca

12.20 - Anioł Pański

- Obiad

- Rekreacja

14.00 - 17.30 - Praca

18.00 - Kolacja

- Rekreacja

21.00 - Modlitwy wieczorne - Kompleta

22.00 - Spoczynek

94. W czasie ferii i wakacji alumni przebywający na dyżurze w Seminarium obok wyżej wymienionych punktów Regulaminu WSD, stosują się do następujących zasad:

a. czytanie duchowne, nawiedzenie Najświętszego Sakramentu, Różaniec oraz inne obowiązki alumna, każdy wypełnia prywatnie zgodnie z własnym sumieniem;

b. alumni uczestniczą w liturgii Mszy św. i modlitwach w kaplicy seminaryjnej;

c. alumni zobowiązani są do wzięcia udziału w wakacyjnym dniu skupienia zgodnie z terminami przewidzianymi w Kalendarium WSD. Przyjazd na dzień skupienia: dnia poprzedzającego do godz. 18.00;

d. przyjazd na dyżur:

- na grupę roboczą - w przeddzień do godz. 21.00,

- na furkę - w przeddzień do godz. 18.00.

ks. dr Adam Bałabuch
Rektor WSD Diecezji Świdnickiej

Powyższy Regulamin WSD Diecezji Świdnickiej zatwierdzam:

✠ IGNACY DEC
BISKUP ŚWIDNICKI

Świdnica, dnia 14 września 2006 r., w święto Podwyższenia Krzyża Świętego